

ii. teha ise otsus Slovaki Vabariigi hagi vastuvõetavuse kohta ja saata kohtuasi tagasi Üldkohtule hagi põhjendatuse üle otsustamiseks ja

iii. mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Teise võimalusena, juhuks kui Euroopa Kohus on seisukohal, et tal puudub piisav teave selleks, et teha lõplik otsus komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväite kohta, palub Slovaki Vabariik Euroopa Kohtul:

i. tühistada täies ulatuses Üldkohtu 14. septembri 2015. aasta määrus kohtuasjas T-779/14: Slovaki Vabariik vs. Euroopa Komisjon, millega Üldkohus jättis vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata tühistamishagi, mille Slovaki Vabariik oli esitanud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 263 alusel Euroopa Komisjoni otsuse peale, mis sisaldub 24. septembri 2014. aasta kirjas, milles Euroopa Komisjon käsib Slovaki Vabariigil anda tema käsutusse traditsiooniliste omavahendite kaotusele vastav summa;

ii. saata kohtuasi tagasi Üldkohtule Slovaki Vabariigi hagi vastuvõetavuse ja põhjendatuse üle otsustamiseks ja

iii. mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Slovaki Vabariik esitab oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kaks väidet.

1. Esimese väitega heidab Slovaki Vabariik Üldkohtule ette väära õiguslikku hinnangut seoses järgmiste asjaoludega:
 - i) nõutud vahendite laad ja omavahendeid reguleerivate õigusnormide ja vastava kohtupraktika kohaldatavus,
 - ii) kriteerium, mille kohaselt institutsioon on pädev hindama vaidlustatud akti vaidlustatavust, ja iii) õigus pöörduda kohtusse ja olukorra kiireloomulisus.
2. Teise võimalusena heidab Slovaki Vabariik teise väite raames Üldkohtule ette seda, et ta ei põhjendanud vaidlustatud kohtumäärust piisavalt seoses järgmiste asjaoludega: i) nõutud vahendite laad ja omavahendeid reguleerivate õigusnormide ja vastava kohtupraktika kohaldatavus, ii) õigus pöörduda kohtusse ja olukorra kiireloomulisus; seda kinnitab asjaolu, et Üldkohus kasutas iii) sama põhjendust erinevate faktiliste olukordade puhul.

17. novembril 2015 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Tšehhi Vabariik

(Kohtuasi C-606/15)

(2016/C 027/26)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: Z. Malůšková, J. Hottiaux)

Kostja: Tšehhi Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Tšehhi Vabariik:

— andis uurimisorganile raudteetaristu järelevalve funktsiooni, siis on ta rikkunud direktiivi 2004/49/EÜ artikli 19 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;

- kuna ta ei ole taganud, et uurimisorgan alustaks uurimist hiljemalt üks nädal pärast õnnetus- või vahejuhtumit käsitleva aruande kättesaamist, siis on ta rikkunud direktiivi 2004/49/EÜ artikli 21 lõikest 3 tulenevaid kohustusi;
 - kuna ta ei ole taganud, et uurimisorgani uurimisaruanne saadetakse 2004/49/EÜ artikli 22 lõikes 3 nimetatud pooltele, siis on ta rikkunud direktiivi 2004/49/EÜ artikli 23 lõikest 2 tulenevaid kohustusi;
 - kuna ta ei ole taganud, et uurimisorgan saadaks ohutusasutusele ohutussoovitused, siis on ta rikkunud direktiivi 2004/49/EÜ artikli 25 lõikest 2 tulenevaid kohustusi;
 - kuna ta ei ole sätestanud ohutusasutuse kohustust tagada, et ohutussoovitused võetakse nõuetekohaselt arvesse ja tegutsetakse vastavalt, siis on ta rikkunud direktiivi 2004/49/EÜ artikli 25 lõikest 2 tulenevaid kohustusi;
 - kuna ta ei ole sätestanud ohutusasutuse kohustust anda uurimisorganile aru soovitude tagajärjel võetud või kavandatavatest meetmetest vähemalt kord aastas, siis on ta rikkunud direktiivi 2004/49/EÜ artikli 25 lõikest 3 tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Tšehhi Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 30. juunil 2015.

Komisjon esitab oma hagi põhjenduseks järgmised väited.

30. juuniks 2015, mil lõppes põhjendatud arvamuses ettenähtud tähtaeg, ei olnud Tšehhi Vabariik teatanud ühestki muudatusest, mis tõendaksid, et tema siseriiklik õigus on direktiivi 2004/49/EÜ⁽¹⁾ artikli 19 lõikega 1, artikli 21 lõikega 3, artikli 23 lõikega 2 ning 25 lõigetega 2 ja 3 kooskõlla viidud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/49/EÜ ühenduse raudteede ohutuse kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 95/18/EÜ raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta ja direktiivi 2001/14/EÜ raudtee infrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise ning raudtee infrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutuse sertifitseerimise kohta (raudteede ohutuse direktiiv) (ELT 2004 L 164, lk 44, parandus ELT 2004 L 220, lk 16; ELT eriväljaanne 07/08, lk 227).

**Panasonic Corp.'i 17. novembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda)
9. septembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-82/13: Panasonic Corp. ja MT Picture Display Co.
Ltd versus Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-608/15 P)

(2016/C 027/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Panasonic Corp. (esindajad: *advocaat* R. Gerrits, M. Hoskins QC, *barrister* M. Gray)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, MT Picture Display Co. Ltd

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus ja määrus: i) selles osas, milles kohtuotsuses leiti, et komisjoni 5. detsembri 2012. aasta otsus C (2012) 8839 (final) ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (juhtum COMP/39.437 – Telerite ja arvutikuvarite kinesiograafid) ei rikkunud Panasonicu kaitseõigusi ja õigust olla ära kuulatud 10. veebruarile 2003 eelneval ajavahemikul; ja/või ii) selles osas, milles sellega jäeti tervikuna ja osaliselt tühistamata otsuse artikli 1 lõike 1 punktides c ja e tehtud järeldus, et Panasonic ja MTPD osalesid rikkumises ajavahemikul 1. aprill 2003–12. juuni 2006;